

langte jo heller ikke, at Ministeren paa Grundlag af dette Lovforslag skulde sige noget bestemt i saa Henseende. Jeg ønskede kun at vide, om man havde en rent kalkulatorisk, skønsmæssig Oversigt, som kunde være til Vejledning med Hensyn til Udgiften. Men heller ikke det fik jeg noget Svar paa, og jeg vil ikke sige, at det støtter min Begejstring for at anbefale Lovforslaget, saa det kan vedtages, inden Rigsdagssamlingen slutter, og inden vi ved noget mere om, hvilke Udgifter det vil medføre. Naar vi staar overfor at skulle købe en Vare, som tiltaler os i alle Enkeltheder, kan vi maaske finde os i at give en høj Pris, men vi vil dog alligevel vide, hvad vi skal give. Værre er det, naar vi skal betale en Vare, som ikke tiltaler os paa alle Punkter, med en Pris, som skal fastsættes senere, og som vi maaske vil finde urimelig høj i Forhold til de Fordele, Varen byder paa. Derfor mener jeg ikke, det haster saa forfærdelig meget med at vedtage dette Forslag. Kunde det ikke tænkes, at den højtærede Minister kunde udforme det Lovforslag, som han bebudede, i Løbet af Sommeren, saa at vi kunde faa det frem til Efteraaret og se det foreliggende Lovforslag i Sammenhæng dermed? Saa kunde vi maaske faa lidt nærmere Besked om Enkelthederne; der er dog Ting, som er værd at overveje. Jeg forsvare ikke den nuværende Ordning. Enhver Ordning har sine Mangler, og jeg gør mig intet som helst sangvinsk Haab om, at vi skal kunne undgaa Bedragerier og Besvigelser, selv om vi faar Dommerfuldmægtigene statsansat. Den Slags ser vi uheldigvis i alle Forhold, ogsaa blandt Sagførere og Embedsmænd; thi Menneskene er ikke saa gode, som de burde være, enten de saa er Sagførere eller statsansatte.

Jeg ønsker, at vi skal rette alle vore Bestræbelser mod saa stor Klarhed som muligt med Hensyn til, hvad det er, vi skal naa, og hvad det er for en Ordning, vi her slaar ind paa. Jeg er nemlig klar over, at naar vi først rækker en lille Finger, forliser vi let hele Haanden, og ved at vedtage dette Forslag vil vi let komme ud i noget, som vi bagefter vilde ændre, hvis vi kunde. Hvis vi i sin Tid havde vidst, hvorledes Virkningen af den nye Retsplejereform vilde blive, er det et Spørgsmaal, om der havde været saa stor Lyst til at gennemføre den, som der var den Gang. Det er vanskeligt at vide Konsekvenserne af, hvad man laver, og der er mange Konsekvenser af Vedtagelsen af dette Forslag, som man ikke ved noget om. Vi fik løftet en Flig

af Sløret, idet den højtærede Minister som en naturlig Konsekvens af Lovforslaget henviste til, at der ogsaa til sin Tid vilde blive Tale om Statsansættelse af Politifuldmægtige, og saaledes kan vi efterhaanden faa hæftet en hel Del paa, saa vi kan komme op paa ret store Millionudgifter paa dette Omraade. Jeg synes nok, at ogsaa den finansielle Rækkevidde af et saadant Forslag er værd at tage i Betragtning. Vi lever jo i en Tid, hvor den højtærede Regering saavel som alle andre mærker, at der maa søges efter Steder, hvor der kan spares, naar det kniber med at skaffe de Penge, der er nødvendige for at faa Balance. Jeg kan derfor ikke glæde Ministeren med at gaa med til, at man udlader at sende Lovforslaget til Behandling i et Udvalg.

Justitsministeren (Steincke): Hvis man hørte opmærksomt efter, hvad det ærede 1ste tingvalgte Medlem sagde, saa opmærksomt, som jeg altid hører efter, hvad dette ærede Medlem siger, naar jeg lige ser bort fra hans Tale forleden Dag, vil man være blevet klar over, at det ærede Medlem snarere taarnede en hel Del Vanskeligheder op for Gennemførelsen af dette Lovforslag, ikke alene i denne Rigsdags-samling, men ogsaa i den næste og maaske den næstnæste, end han, foranlediget ved mine Henstillinger, ryddede Vanskeligheder til Side. Det ærede Medlem begyndte sit Svar med at sige, at der var Beviser nok for, at de sønderjydske Repræsentanter ønskede en saadan Ordning, som der har været Tale om gennem Lovforslagets § 5. Ja, jeg savner ikke Beviser for det, jeg gaar ud fra som givet, at de sønderjydske Repræsentanter ligesom jeg og det ærede Medlem ønsker, at man skal naa til en Ordning, hvorved der bliver billig Retshjælp paa Dommerkontorerne, saaledes som ogsaa mit Partis Ordfører var inde paa. Men det er jo ikke det, der foreligger. Det, jeg spurgte det ærede Medlem om, var, om han kendte nogen som helst Udtalelse om eller kunde præstere noget som helst Bevis for, at man fra sønderjydsk Side foretrak, at dette Lovforslag skulde strande, hvis man ikke i Øjeblikket kunde faa gennemført Bestemmelser svarende til dem i § 5. Derom foreligger der mig bekendt intet, tværtimod viser det, jeg læste op af den tidligere Betænkning, og det, som jeg refererede fra Forhandlingerne i Folketinget, at Repræsentanterne for Sønderjylland stadig ønsker at faa begyndt, og det ærede Folketingsmedlem Hr. Holger Andersen